

[Niels Ravn.]

nøje belyst; når vi har fået det, vil vi kunne tilkendegive vor videre stilling.

Kirkegaard: Den højtærede landbrugsminister giver i den skriftlige fremsættelse udtryk for, at de gældende bestemmelser vedrørende forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m. stort set har virket tilfredsstillende, og foreslår derfor loven med visse mindre tilføjelser forlænget.

Da det også er min opfattelse, at der er almindelig tilfredshed både mellem producenter og mellem forbrugere med de gældende bestemmelser, kan jeg på mit partis vegne anbefale, at lovforslaget gennemføres.

Gunhild Due: At socialistisk folkeparti i sin tid gik imod denne lov, kan ikke forhindre, at vi med velvilje ser på, at man forsøger at forbedre loven, når vi nu har den — også selv om det sker med små skridt. En mere effektiv kontrol med, at æggene opbevares køligt, må være et lille fremskridt, men vi havde rigtignok gerne set, at man også havde fundet frem til åben dato-stempling af æg. Jeg kan ikke begribe, hvorfor det skal være så vanskeligt at få det igennem. Man siger, at man ikke kan datostemple af tekniske grunde af hensyn til eksporten, og der er vist også noget om, at man frygter fremdatering. Men hvorfor kan man ikke bare bibeholde den nuværende kodestempling og så på æg på hjemmemarkedet sætte et ekstra stempel med åben dato? Så var der ingen problemer med eksporten, og koden ville sikre, at man kunne kontrollere datostemplingen på hjemmemarkedets æg. Vi har ganske vist ugestempling på emballagen; men for det første sælges der mange æg i løs vægt, for det andet er denne ugestempling langt fra altid så tydelig, som den skulle være, og det kunne være meget ønskeligt, at man indskærpede de handlende, at ugestemplingen skal være tydelig. Gode og friske æg burde være en naturlig fordel for dette lands indbyggere, og når så mange i dag synes, at æggene smager dårligere end forhen, skyldes det nok desværre ikke kun, at æggene er for længe om at nå frem til forbrugerne; også de ændrede produktionsmetoder betyder

sikkert en del. Det sidste kan vi måske ikke gøre meget ved herinde, men så meget desto mere må vi koncentrere os om det første for i det mindste at få æggene så friske som muligt ud til forbrugerne. Bedre opbevaringsforhold er et skridt i den rigtige retning, og derfor tilsiger jeg mit partis velvillige medvirken i hvert fald på dette punkt.

Erik Østergaard: Til forslaget om ændring af loven om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter kan jeg på mit partis vegne udtale, at selv om loven efter den højtærede ministers mening har virket tilfredsstillende, er der afgørende dele af den, som vi kunne ønske anderledes.

Der er fra forbrugerside anket over, at æggene ved salg er for gamle. Der er heller ikke tvivl om, at den meget lange vej, som æggene nu i modsætning til tidligere må passere, bevirker dette. Det er givet, at hjemmemarkedet i videst muligt omfang må forsynes med friske æg til den billigst mulige pris, og hvis ordninger og restriktioner bevirker det modsatte, er det meget uheldigt. Det er selvfølgelig nødvendigt, at den store part af æggene, som går til eksport, passerer gennem autoriserede forhandlere og ægeksporthører og derigennem er underkastet den fornødne kontrol, men for den part, hjemmemarkedet aftager, vil en handel under friere og mere enkle former være langt at foretrække. Lad købmanden som tidligere modtage æg direkte fra producenten og videresælge dem til forbrugerne. Den ifølge hjemmemarkedsordningen gældende afgift vil købmanden i lighed med omsen på sine andre varer nemt kunne klare, og forbrugerne vil på den måde have adgang til at få friske æg, der samtidig er en hel del billigere. Den nuværende form for handel og omsætning af æg til danske forbrugere giver en lang og besværlig vej, der i høj grad virker prisfordyrende. I øvrigt er det sådan, at der ud over landet omsættes en forholdsvis stor part af æggene direkte fra producent til forbruger, og i sådanne tilfælde er der ikke tale om afgiftsberegning. Det vil derfor ikke være formålstjenligt at opretholde den nuværende upraktiske og dyre ordning og indkassere det meget lille og beskedne beløb, der er tilbage, når de